

האנו מ. ג.
אנט. ג. א. ג.

ס 6 6 6

הבגשת הפסילת

מולשב א. ג. ג.

. ג. ג.

פרוטוקול מס' 18

מייסכת וועדת החוץ והבטחון

שהתקיימה ביום ג', ל' אב תשכ"ז - 5.9.67 בשעה 11.00

3 כ ח ר 8

חברי הוועדה:

ד. הכהן - י. י. י.
ס. אודא
ג. אלטוגי
א. בן-אליגזר
ל. ברקמן
ג. ברברין
ג. חרדי
ג. חזן
ס. יעלי
ה. לבידור
ג. מאיר
ס. נמייר
ס. פרס
א. דימילט
ג. רפאל

מדרגים:

שר החוץ מר. א. אבן

סידרת סל החוץ

סדר-היררכיה

5.9.1967

.2.

ס 7 ד 2

אבי פרמה את היסיבה.

היו"ד ד. הבהנו:

מ. גערין:
 אבי רוצה להציג שאלת שטר החוץ הייתי
 רוצה לדעת אם צרכיים אבו להתרבל לעורבדה,
 טיש לבן במדינתה כמה סרי-חוץ? מז העותזרות ומ"קROL יסראלי" אובי לפחות פל
 גילורי דעת בפנוי מטרואים של חבר מஸלה, המჭיך קודם כל את כל עזיבתי
 מדיניות החוץ ואחד כך גם את הביעות במישור העבודה.

הייתי רוצה לדעת אם זה אומר, שמהר יופיע
 ذاتם השרים האחדרים, כי הרי לא יחו האחדרים בבחינת חוטבי פזים
 ושוראי מים.

אבי שאל שאלתו זו את שטר החוץ בחבר ורעדת
 החוץ וגהטרכו: אולי זה שגורן עם שיטה, ראם כך - ניכנס כולם למחלול
 הסגנון הזה.

ולו שאלת בטוח פרוזאי:מ. גדרין:

בידי תעודה שקיבלה משפחה סcola. התעודה
 מודיפה על ההחלתה לזכות את המשפחה במא- היא
, אך לבכורת מכר קבשות
 של הנופל ואבדן ציוד של הגופל בסך 50 ל*היא*.

אבי מבקש פל כך הסבר לא רק בפל פה, אלא
 גם בכתב. הייתי רוצה לדעת אם מוצדק וסבירו, ולו גם אם המשמע האלטנטדי
 והסתמי הטוב, לשלוח הודעה לכך חדשיים אחריו נפילתו של הבוחר.

אומבר את השאלה לשטר החוץ וากטו
 תשובה בכתב.

היו"ד ד. הבהנו:

ח. לדאן:
 במסדר בעותזרות פל מיכלית יסראליות לעזיבתי
 בפט, סבירקה באודסה על סמך חזזה לאספקת
 בפט חמוץ דגל יסראלי ובתבע ממנה להחליק את דגליה. במסדר לסרבינייטים,
 שהאגודה ברשמה בליבריה ועל כן תגייך דגל ליבריאני ולא יסראלי. אבי
 ששאל: אם בכובנה העורבדה?

שאלת סביה שלי היא בקשר עם ההרעה בדף"
 סטטוס בעTHON, בפנין הפקחת האחדרות המיגלאית לגודה בידי המלך הרוסיין.
 אבי ששאל: מה קורה כאן? מה זה מוכרים וקורדים?

שאלת שליטית היא בקשר עם המזרת הכרותיים
 הפרטניים. מה מסדר הרטיגדרה שם? האם מותר לומר, שהעוגן, סופי, סופי
 סופי? האם יש בפנין זה לחץ?

בנדע לי, טהורבא למתsuma לבן של שטר החוץ
 ראיון או מאמר, שחרופיע בעתרן בורבג'י בטם

א. בז-אליעזר:

5.9.1967

.3.

5662

שליח מפ"ם באידופה. בראינן זה אומד השלילה, שהוא פרצה לכל המפלגות הסוציאליסטיות בעולם לטיען בידי מפ"ם למשך את האתלטת הכוורת האימפריאלייטים ניסלאל.

אבי רוזה לדעת אם דברה הפעם, ראם כן -

אביע אד אמר דע ?

ספר החזק מד א. אבז'
בפועל מודיע שמחברי אוחdot העבדה הרחיב את הדיבור על בעיות טדיות, מודיע סר הבשורה הצע לפקיד בידי המלך חוסיין את האחריות המינימלית לבדה ומזרע אחד מאגמי מפ"ם כתוב את אט כח.

אבי טעניך מאר את הרוח הקדיבת הקיימת שבין לשלחן הזה, אך אתייחס קודם כל לסתמו של חבר הכתה יער.

אורכל רק לומר, כי השאלת היא בכורגה, אך קבוצת סמכירותיהם של סרים היא בתחום אחריותו של ראש הממשלה ולא בתחום האחריות של סרים אחרים. על כך אורכל להוסיף, כי כל סדר יומם של הממשלה לישיבותה הבאה מושחת הצפה צדועה בשם האומרה, כי חברי הממשלה יתגבורו בפומבי אך ורק לפי החלטת הממשלה רוחצת הכתה האומרת, כי ישראל תוסיף לקיים את המזיארת המתבססת בהפסמת האש והיא תחיליך את המזיאות הזאת אך ורק במאי חם, אשר יוטב במ"מ לשלום.

אבי סבור, כי גם החבוצה שכתייה הטענתה בקשר זה, שהוא קן מוסמר, גם קו גברון וגס קו, שהתקבל פל דפתה של הכתה, כמעט כולה.

אי אפשר לומר לנו גברון גם לא לזרוי לבلوم את הדינו הצבורי בכללו, אך לי דרך, סטוב תעסה הממשלה וטובי יעוז חבריה אם לא יחרבו מתחומה של ההכרעה המוסמכת הזאת, שאנן מקיימים את המזב הקיים לרבות הגבירות הקיימות עד שיקיבנו ב balloות הדמים סיוטבו במ"מ לשלום.

נדונה זו גם חוספת את הזורק להטורכה בפרהטיה.

אין לי ידיעה על הכתבה הממשלה על התביעת שחרופתה לאביביה ישראלית להוריד את דגלה. אבדוק. על כל פגמים וזה מלבד רודא אי הורדת דגלנו. בכורן שחקלוון של אי ירידת הדגל התפרק בהקסה אחר. מכך עכשו ועידה של ארגון מדיניות אפרידקה בביבית קוגן. ממשלה קוגן בזקחה לשגד אל מחוץ לבירה את קציגי צה"ל המאכזים את האזחזרים של צבא קוגן, אך שלא יידאו עקרותיהם ובגדיהם במעמד הוועידה הזאת. בחוגה אמרגן, שאם ייאלצו לנט את הבירה, הרי יצאו מקובגן ויחזרו הביתה. ואזר דראים כבר סימני הירחעות רצינית מטפם ממשלת קוגן.

חומר, שהזדינה בעין האביה - חוכם.

ג. רפאל

5.9.1967

.4.

פונד

אבדוק.

של החוץ מ. א. אבנ:

אסל לשלוח שהציג חבר הבודק לבודוק לגביו החוצה טל טל הבטחון, כפי שבמוכר פליחה בטעון "הארץ", כאילו הרוא טזיע להפקיד בידי ירדן את האחוריות המיבחלית **איאזג** וסתורתיות לגדה, הרי **היא** כלולה בגוטא הדאסון. מאחר ושר הבטחון מופיע בוגרדה זו, הרי יש כ佗בת לשאלה זו.

ועתה לטאלו של חבר הבודק בז-אליעזר. שגידרנו באוסלו הפגה תרומה לבוי לכתבה זו. כתוב כי לחברי סדר הבריתות וסאלתינו אם האיש ירוע ואם הרבריטים מושמכים?

מה שם האית?

ס. גערין:

פרא.

של החוץ מ. א. אבנ:

אבי מכיר אותו. בכלל אייר איש מפ"ם.

היו"ד ד. הפט:

של החוץ מ. א. אבנ: לפגינן שליטה בדשאים מרכזיות האחד – רצידת ראש הסדרות הדרניות בחרטרום; השבי – הטליות טמייל על פצמו בסיא יוגוסלביה סיון ותואנותיה של אורחה טליות; הטלייט – התכוונה לקראת חידוש דירבי העדרת באמצעות החודש הזה.

אם כי דוב דירבי אל ועידה הפיסגה הדרנית התקיימנו בדלותם סבורות, יש לדב רושם, שיקר הדברים הם אלה שחתפרסמו.

למענה הרובאו לידי ביטוי פלאגיפות הגיטה של בורגינה, סרב כינור הופיע גארם מפטיע וברוך לגביו הטלטלות המאבק והמלחמה. המאלף והפעגן באורתו גארו היה הצעיר של הגיסבורג, שכယיאר כדי התפוצצות. סיכומו של הגארם של בורגינה אורמר, כי בראשתו מאי היה יטהאל טרויה במבוק ובהלך דוח טל סטטוס קוו. לא דבאה פיבים להרחבה גבולותיה לא לסייע, לא לאגדה המערבית ולא אילו לא לירוסלים השתקה. עד שום פישחד וגיפץ את הסבנה הקיימן ואמ המוגרת הקיימת והביא לידי התפלדות רעל ידי כך זורצנו עובדות מודמות ועל מדיניות פרב להתרدد עם מזיאות זו ולהציג את אסר ניחן איאזג לחציל, אחרי טאותו איש בעילום טם הביא את הטראה המינוחת הצעמת. אבי הדרשת טהיה זה דינוח הרבה ירתק צולל מסר של דה-גרל לגבי החרויות להדלקת הפסדרה. זו חיקה אייכרא ביתם אהם – להתרודד עם המזיאות החדשנה ולהציג את אשר בינתן לחציל.

גיטה אהדרת, סבאה לידי ביטוי על יד אלב' ידריה וטוריה, על מפטעה ההריכנו את הרעדיה ותבעו הכרפות צבאיות הלאוועת תכברן של מלחמה רפתיה מלחמה עטמיה לאלאר.

5.9.1967

.6.

מגדר

זכות לדעת, טעם יש לפניה איחודה בין מחות כפרה ובין מחות רצון, סופה שחייב לידי מברקמתה. עלבודה היא, שיש עבון המחייב להחיש את חידום הזרמת הדעת לשורקים האירופאים, אולם סימן לבאות הדא לגבי התפעלה, יותר מטהיה מברך בידי נאצ'ן, היא פוריה להיחפה למברך לחץ על נאצל, כי לכל הדעת אין מפסיד יותר גדול מאשר נאצל בכך זה של הסימת הפעלה.

קיטובי מעדין את ההפסדים ב-450 מיליון לנטה.

בו יכוחים שיש לבו עם כמה מהארצאות, ובעיקר עם מפלת בריטניה, כל הזמן אבוי טרוביים, כי הלוחן הרע על מזרים ולא על המערב.

בריטניה מחסורה על ידי הזרמת הדעת הרבה מאי טהיה מפסידה, ואם השעה כי הטימה הפעלה מזדיאה את ביטחה היתה חסלה שחדר לפנים, הרי היא עוד יותר חסלה שחדר עבד.

היו החלטות גם בעקבין תימן. הטאהה כמורben היאו אם ההסכם הדת הרוא גלאול חם של הסכם ג'דה באמצעות יברצע? יש אומרים, כי הוא לא יברצע וכי המלחמה תימתק. יש או מרים, כי התמייפה העקיפה בסדי המהומות היריבים - תימתק. יש דוטם, שנאצל דרומה להיפטל מהברטראת הטיינץ', כי לפי הערכתו - ואדי חושב כי אפרכתו זו בכובזה - פלמד דרום עבר ליפול פמייל לתוכה המהומה הדרידקלית. האגדלים הבינו לירדי שלב רביל בהתקהה אקסזאקס מדיניותם.

לגביו האי פרים נקט משרד החוץ הבריטי צעד בבען כדי לקדם פגעה של המפלגה השמרנית. הוצע להפקיע את הריבונות על האי פרים לאו"ם. בראון הקדים וחרדי פל כובזה זו. אם זה ירגם זה מבב אחר. בקשר נאמנות טל או"ם, או ריבונות טל או"ם פל האי. האי הוא טרם ובמפע ללא אורכוsie, גדור, בלבד יש עבון, כי הצעה זו תתקבל.

עד כאן על רעיית הפיסגה. כיצד זה יופיע על העדרה - שאלה אהרת. הרווטס של הרא, כי הפלמים החליפו, שהם בעצם אינם יכולים לגלווה טימבי התפערות ועל כן יסמכו על שליחים ומלייני יודף שייצרו את התבאם המדייבים להרואה. יאנאל טן השמחים המוחזקים, אך הם עוזין כבולים. יש לזה חשיבות היסטית, שהרי ברית המועצות לא הסכימה לפיה שפה להיפרד מן העربים. היא אמרה, שטודד נחפנות פדרה רק אם יתגוז הערבים את הסכם המפורש. לעומת זאת אין הם גורמים את הסכם המפורש, אפילו לא לעבון שיש בו מתחם הכרה בקיום מדינת ישראל.

הבדוחה הזאת טל סידור להכיר היא מגרחת בירוחם כאצל המדריך בחוטיין, ש愧יבע גם הוא بعد החלטה זו, כי הרי איןطاליה הטרוצית מכשול אם מכיר חזמיין גמדיות ישראל, אלא אם מכירה ישראלי בירדן. כל ידי כך, שהרוא דרום סיטה זו, טהור לא מכיד בישראל, הרי ישראל לא חייבות להכיר גם בו, רוזה תרפה דוספה. טלא הדבוק הסיסמות המירושנות בפועל מגע עם המזיאות החדשה. חזמיין חושב, כי הבניה היא, אם הרוא מכיד בקיום ישראל.

הערבה, שהערבים סוכנים על שליחים ועל מליצי יודף אחרים מעמידה מטעמת טרחת לסתינה האביה - שליחותם של טיטו. שליחות זו היא שליחות שהרוא הסיל על עצמו. כמעט אין תקדים בהיטוריה

.5.9.1967

.7.

ו. ז .

הביבילארמית ליום רבנות בזאת: מדיניה פנימית מזוינה באזרע זה מפחיתה מדיניות מדיניות בהיקף ביבילארמי ומצויה ית עצמה כמפורט לאחר פהיא עצמה בתקה את יחסיה עם אחד הצדדים וסדרה לבוראותו ועם הטקופותיו במגע. מה היה קורה אילו בזמן סכון טרייסט היתה ישראל מחליטה לשלוח שלושים אלףיהם לפחות לפל ריבוטה כדי להגן על העמלה האיטלקית מבלי שבאה קורם לכך ברגע כלשהר עם אחד הצדדים?

לדעתנו זו שליחות כזו: גם ספטע ברית המדינות דגם מסען גאנץ. ספטע ברית המועצות מסיבה פדרטה, מהיא - בירת המועצות - איתה דרצה להשתכן עמו. האטראקטים סברדים - לאבי סבורן שחתם צורדים - כי אם פה הסדרה סובייטית יסירה. מודע אין היא פרעלת בעזה? מודע היא מקיימת זה הסבוע ה-5 את התיוך ביצה רבין ארזרות הבדית? לווזה הזמנים אוניביה, כי ב-23 ביוני פנחה ברית המועצות למחלקת המדיניות בוטינגנון וטאליה: אם תחיה ארזרות הברית פרובגה להפטיר בז'ו - טיה כל עזיבתי המזרחית התייכן. ב-27 בירדי באה תרובה היורביה וקרודית של אפריקה, תהיא מובגה, אך הרואיל וקדוי המדיניות של הצדדים לא דשנו, על ברית המועצות להציג את המועד ואת המקומות לחידושים דו-טיה זה. מז עבדו ב-6 סבועה ראיין קרל ראיין קם וראיין מבע. אמריקה התחייבה לחלק שיחות אם ישבו, אך הם איבדו פרוביגם. מודיע איבם פרוביגם? כי לא השיבו מן הפלגים את החיתוך הדורש לשיחות על ארಥ הצערת טהיר כלולות בשיחות גרומיקו-גולדברג.

יותר בזה איזו, ספיקו יקיים שליחות זו.

אך טיטו פרעל גם בסליחן של גאנץ. הוא רואה את סבעד של גאנץ כחמור בירוד ולא רק מטבר כלכלי, אלא גם מטבר של הסלטן עצמוני מאסרים של אגדים דמי-מעלה ובראשם עסאך רהטבאוירט קודרות בקהיר לבני סיבורי קיוס המסתדר. טיטו מושוכז, טזריך להציג את גאנץ מאביזן מל ידי תזקה וברשותה, סחהרוה פאין נאחון מדיני לבאנץ. בראח זו חוא פראל.

לגביו אורן ההאזרות: יש בהן גיהוץ. זה דרולות אף בז ההצאות שזחן על ידי העדרת האחרובה. אמריקנים מסרו לבו את דרשו ההצעה היוגוסלבית דגם את הפראטוקול שגיילר ג'רגסן ודרסק כט של החוץ של אוגוסלביה.

המודרך ב-5 קורדות:

מבחן למסמך אם הערבה, מהו מפיז זאת מסעם הערביים בלבד.

היתה סכנתו אסמה מדיבוט באפריקה ובאמריקה הלטינית לא דבר, מהו פרעל פה פוליה הד-צדדיות, וזה היה איפוא מסגרת ההודעה שהרדיות. כאשר ראייה כי מדיבוט אפריקני גילה ברוח, טהורו הוגה מופיע כאיש המורבל על שגי הצדדים, חיתה שגורח לפרט אם האשליה בחקד.

אין לנו אינטזרמזה מדרייקם כל כל חטיחות, אך ידוע לנו במפורט על חלק הטיחות בומיגטו וחרדייט בספרו חן בתווים זהן פעיל-פה. בפרק ליטל הבינו מידה גדרה של הסכתה בסבירותו, אך לנו אמרו, מהו בכלל מגוחך וכי התחרוכים האפשריים הם דק ח-4.

עט ג' בג'טבו

היה לארחן האגדת מטיסו, הגסיא אמר, כי החשובה הרسمית תימסר על ידי ראנק ואורט רוט, וכי הוא רק יציר הערות כלויות.

חוצה אסף; מהו טמה אל איסטס' כרבות קרבנות קרבנטיביות, אך אין הצפה זו ערובה על פרוביה של ישראל ואייתה מתקבלת. לבכי סיכוניו של הבדח הזה סמחיבתו ביידלומית, הרי אין בזה כדי לחות הקנות. בזאת נחש לו להבין, כי בעקבות אמראיק אין הוא שוחרך. יט לארכות הברית חילו ידרכות שיש גורמים טרנסים והם רואים את היילופי הדעתם עם היירגוסלביות רק בחלק פחלומי הדעות בידך כלל. הגסיא הדגיש, כי כל גסיבה צריכת להיות קסורה עם ~~את~~ סלום בד-קייטה. גסיבה שאינה קסורה בק - אייבח פתרון ורומה להרעת אספירים לחולח בסרטן המוח.

בשל דין בהסכם אסף ג'ודסן, כי גישתו

היא על יסוד חמץ חקודות ציון נצומן.

סיסקו ריווח על הסיחה שהיתה גם ראנק. פה חדרון היה ירחד טהורם. בגיסתה של בר החוץ היירגוסלביה עם ראנק דין זיין ראנק, כי הAKERBOOT באהרים הבסיסים למדייביות ארצות הברית. חפתח היסודי, לדגש ראנק, ל חדרון | הו השלוות וסיוום מצב הלחימה. ראנק הסביר, טין העביבים יכוליהם לספר ליעם צבאותם של מכב לוחמת ובאותו זמן לדרכם מיטראלי לקייט הזרות טל מצב שלום. הטלום אליו פראפת ארצות הברית צדיך להיזות כזה, מהם זד לא יוכל לפגול על יסוד מצב לוחמת. הו א' ביתח את החבד' המרכיב בין הזרות פיטר לבין האומות ג'רגסן. הו רואת את הסוקה בסגנון הטרייטורייאלי. הו א' אופר, טרייט הבדל יסורי בין המכב שלפני ח-לעבמא' לבין הצבא שלאחריו. הו גם הסביר את הרקע לפמדת ארצות הברית וצ'ין את סיכת התקשרותם של אסרים בפסם הזאת. הו א' אסף, כי בחתם 1956 בחתם ארצות הברית התייבוריות כאלה, שאילצו בכיגת ישראל סמכותם מכבסה. כאשר סבד' נאדר את כל הסכנה חזה לא חשב אז בכלל על החתייבוריותם של ארצות הברית, שנחנכו לישראל בשנות 1956. אגב, זו הפעם החממית או הפטית, עבון הטראותה של 1957 מחרדר. לעטיהם ניצל זאת ראנק ביז'ול מפלגתי באמרו הטענה הקודמת היא שחייבת גסיגת ישראלילל פי הסדרים, מהונח, כי בלילה אחד ברפץ. כך אמר למל לפרט לאגדמי. אלה דברי ראנק.

היירגוסלביה אורט, סטיגטו לא יוביל הסכתה

הפלבים לחיצה זו, אך האפריקנים מאפיג'ים, כי מספק זו סגלה את גישת העربים. נאכל קרולין יזחן למיצאותו וגיליה פירבדה לרפיוניותו של טינר, האפריקנים אבוז'ים, כי קאהיר הייתה תומכת בגזע היוגוסלבי.

טוב, הוא בחרן ללחוץ על הסאלגים ויש לזכור להתנגדות להצאה זו מצד טוריה.

הבחנה האפריקנית היא, טינר פועל בחארם

סלא והדוק עם הסרביאנים.

כן מביחים האפריקנים, כי יט לטינר סיבוכו מפלן למתן אפקט דרמטי. הרא פדריך, שיט לצורה לפסחו באז"ס, הרא סבוד, כי לבישה חילוגנסלבית היהת כל כפה מהנות באז"ס. לא בזרע מדרט העמיד טינר את יוקהנו על הצעה זו, שהיא פרוחה כדי לביטה היסודית של ארצות הברית, וכן חרמס, ואחרי שפקיעה ארבעה הברית ביוגוסלביה פילירובים דרארים, הרא פועל כשל בדעת המוצאים.

חירן עוד כי אלו הטקפוריות לא潦חות טינר בדשיגטן. ב'זסן קיים באחד לפטנברג פגיהם עם סלווה פאייל הטעסיה הגזולים בירוט בארצות הברית, בתוכם אחד מאבוי סלומבו. חירן שאלות ותשובה. ג'זסן שאל את ב'זסן לעמדתו ובז'יך על היוזך פידר. ב'זסן הטריד את הדבר מתחילה לקץן טפצע קפה בצד הקרב ובכוון פצע את סקרמן, שחשוך לאחור טוח פחדה בו בפא. הייזר, ברור שזה לא בא בחשבונו. לדעת ג'זסן חייבים יהיר שביצדים להסדייר בעקבות את סב היחסים ביביהם, וככל שיתעורר הסעטורה פורת בן ייטב. אך בסוף הדשן לא יברא שום טינר, הוא ינסה לדוחף, אך גם אז רק על בסיס נאופר ס-19 ביזדי.

אף כל פי בן יט לראות את הסכגה העיקרית שבשליחתו של טינר לא באזרים אלה, אלא באזרים אחרים. פינר בחר לעצמו שמייטוריום האחד - אפריקן הלטיג'יט; השני - אפריקה. יזסאים שליחים במחל השבוריים הבאים לסת' היבשת. חירן בבר כטה פגבות טמזה אפריקנה. העיקר בעיביהם שם לדעת את פטנברג אגו בעזין זה. רעל בן צלחה ההודעת שפדרטטי כאגדת לכל הידיות אתן אגו מקידמים סיהות. בגראת זו גאנר, בז'ה שליחת הזאת היא חד-צדדית. הפליחות פסלה ומכנה הוא פסול, ולפזלים לא תחיה חזקה לא למצב המדייבי ולא למצב הסדריסודיאלי, וסزو למפעה ההצעה אויה דחתה העדרה בהרגשה גמרצת. אגו פוזה לכל פידינה הלטיג'יט. באגדת המסתמה את המדייביות שלזו, א' כפי שהטקה נבזבזות האחרוניות. החזקים ידועים. אגו מנגים שני הדברות האופרטה, שפדרטט שלבו מושפע לאו דוקא ובז'יך על ידו הצעון של יוזבי, אלא על ידי הרכגה האיוונה של מאי, וטא אפסר לסטר, כי בDAL תפיז להיחלץ פסיבות באלה. פטולת יטראל צדיכח לחבטה, טלא יחרdot אortho פצע, ואחריות זו, הפטולת עלה, קודמת לכל עזין. כן מודגשת בתקבידי, כי כל הגורמים הח'יזודים, אהו צג', כי ישראל מסתמך עליהם, הר' בשחו עסדו בטחן הפגיות הווגבז כקסרי יסוד ובסולי סהר, וחתתייחשות טלי היא ל-4 דברים האחד - החתתייברויות הביבלאומיות; השני - החתתייברויות המיזוחדות של המעצמות היסידות; השלישי - האז"ס רוחתערברות; הרביעי - המתיידמות העדרית.

4. דבריהם אלה הרוחן כקורדי פכחים, על כן חיפצת ישראל לדאב לעצמה ולא תוכל להתלייך אם בשוגג הקים בשודם דבר הנופל מהסדר שלום יציג שיגורבש בחוזה שלום.

אבי מפלס וטאיין עבי מחרטם הthead - הthead
ומטפסי; השבי - הסדרי-טורי-אללי-כטחני. ביחסו הראוי - לא ביטול הלוחמת
ולא שבירת דם, אלא חזרה טם, שיחייב את האחריות הדרנית בטיפורין.
בתוךם השבי - לא קנו, שביתת הגשם, אלא קוראים הדרים, פיקבון על ידי
עבי הדדיים. נהפתח למייפר, כי היומי ייחיד שלא פרטתי את סוף הטלזם.
זה ייפלח לבולם. ימכייסן ראיירנום עם כל
שלוי החוץ. נחדש את שיגור החציגים לכל היבשות וגביהם כל צורה אפרידת
של אישים אבודדים, גם חבד רועה זו, שיחיו רקה ובסה לכל הפולח הדאם,
אם כי חזיה המרכזית, ובעיר כטבאות הראות, תהיה - ה א ז "

הפנייה לאדרות אמריקה הלטינית מבססת על
במה דוקטרינות. קיימת שם בעיה חמורה: רצון לעזיר לננו מתקדם שם גם
בנת תסביכים אמוראים של אמריקה הלטינית ואחם צדיך להפטרד.

במחרטינה הידועה של אמריקה, שא
אפשר לשנות גבולות בכוח מברשת על ההנחה של קיום שלום וקיום גבולות
של קב. שבי הבודדים האלה אבודים לגביינו.

האם ירושלים לא צומתבגודה מרכזית?

ג. מאיר

על החוץ טר א. עבי
לגבוי ירושלים המכב פטרונה. רוב הקיטור בפזין
זה ורבות התגנזה הם דורך מCKERות צומליים.
עוזבה מלאפת היא, אבדינו לא הסתתק אך נציג לשידי אחד, אך נציג אטורי
אלטפאן אחד. צרפת ובלגיה דברו על הסוכנות הקדרתית ואילו דאגתו של
ג'רג' בלארון היתה לא דאגה דתית, אלא דאגה לחוסין. יט רופם, כי גרבת
קידום של ממעים עם הותיקן ריבכה במקצת את העמדה הלטינית.

לסיכון של עבי סיטון בغال הפקידות הצעירה
להסיכוי לדיבורי מטורבים למביבם ומצעיעם פדרות לסייעיהם, חריבגדן לחוצה
עמלו במילוא האיקף וחתכו את ההפטרא, שתיקדמת לעזרה, ובכך צדיך להרכיב
מחוז את החזית, שבלה את ההצעות הפורטוגזיות בעדרת האחרזגה. יש להרכיב חזית
זו מחדף, כי אין חזית העומדת מן המבון וצדיך לבודק ולבדד בגיזו פידה
חל' החלשות בארץ חוץ.

כאן הנטיבות ראוינה בסעה לדו-השייה פט אדרות
הברית, לפדי כ-4 סבירות פתה אדרות הברית ביזמתה דו-פיה זה. גולדנברג
פגה לבזיגנו ואמר, שהגבירון המכסייל קרוב, פאי אפשר לנבורם יוזמות שליליות,
אלא על ידי חמדת מחסום והצעה נגיד. זה היה תקידה של ההצעה הלטינית -
אמריקנית בעדרה זאת. אורו הגירן חל גם עכשו. פלון, מה אדרות הברית,
יחד עם האחרים, לא תזיע הצעה נגידת בזאת, וההצעה הנגידית היה לאזר
ה讚ם טנדיזו ביגו רביין גראמיין בפלב האחדון של סדרב החידזם. על כן
עדיין אבר השובה שלילית, ומכל הבהירונות: גם לגורו של גביין וגם לגבוי
התבונת המכסייטה, הדבר פשוט גושא לדין ודברים ביגינו דיבין נציג
באדרות הברית במשך שבועים, כאשר גולדנברג טען פגנה כפולחה בלאו הבי לא
תתקבל הצעה זו, כי בה נאמר, טליתם להכיר בזכות ישראל לתקיפות ברדו.
לאומיות, בסלום, תוך ביטול גילוי הלוחמת. ואילו היה קולת הבש, והבדל
היה מתקובל, הרי קבלה הדבר היה טבאל מטורה מהפכנית.

ההיהם זו? שיחה כבורה עד-שייח' פגע-פה?
כאן ספוגן בוטחה אחרם מפני השגריד הרמן.

ח. לגדאן?

על החוזן מ"א, אבונן

זה פגוסה. הוא ביקש את הערכותינו, ושהעדותינו
חיה, שטבוחינה חמסיסית אין זה נחוץ, זה אפיפילז
מציק. תירוזתנו, אמברוז, מושלמת על ברית המועצות, על הפלביים, ולא על אטראקיון.
הם צדיביהם לחזין הצעות, וזה בטפס עתה אין לבולם, בלאו של אטראקיון.
בדריים מתחזים, אלא קייזרינגיטים, על כן הרבה יותר קל לבולם דבר קייזרינגיט
אפשר לחייבם להחלטת העמדת האטראקיון על ידי הקדמה פנוי פלורוז, שאיבן
ଘזרות.

כן טבוחין, שיט חבדל בגדתו. אטראקי, טהורו
בשא או הפקדרו המרכז ריש חבדל בגיסו. זמן רב החשים את ההבדל. אטראקי,
שאידוני מזכין לחטמייך את בטחונתך על חא חזינה. לבסוף הוודיעו לי, כי
גולדברג פשה מושא כأسل התAKER לביסורה זה וצריך לילכת לאחד הביסוסים
הקודמים.

בז'ום ח' לפדי שבוע הרבה הדבר להכרעת
חגשיה, והוא פסק, שעל ארצאות הברית לא ליזום יוזמות, לא להציג ביסוסים,
אם הסובייטים ינקטו יוזמתה או יחשוף את המגב, הרי על נציגי ארצות הברית
להחויעץ עם ישראל. על כן לא קיימת יותר היוזמת הדעת. החזראתה היא, שאין
אטראקי יוזמת דבר.

אף על פי כן קיימת הבעה: איך רכיבך
נעדרים לקרה העצת ומפעצת הבטחון. על כך התקיימה סיחה מקיפה עם
גוציגיד בוטיגאנטן ובנג'ר-יודק בתשתפות גולדברג ואגסי מחלקה המדינית.
הסיחה התקיימה בז'ום ח'.
אפקיל מהזקודה הבודלית יש רצון לא לכבד
את פועצת הבטחון, אלא לדאות אם ועשרה בזירות התחמודדרת. בכוון, שמדובר
במיזח חילב לחתכום כמה ימים לפני המושב הרגיל. ארונות הברית ריווח
לחתחיל ב-15 לחודש, גולדברג פנה לאו-חאבט, שזה ייפתח ב-13 לחודש,
יש וווטם, שהוא ההחיבר כבל לעדרים.

המחלך יהיה בדראה כזה: יתבהל ויכרו ב❖
המி�וחד ימים אחדים, אך ללא קבלת החלטה, וහערת המירושרת מסתיימים בהחלטה,
לחשביד את סדר יומת לאירוע החגילה. אטראקי תחביד לדיןן במליאת העדרת,
אם היה דרישת לדיןן דחומי, חרי טבלי לחבות לסייע הריבצת הכללי,
שגדשך בדרך כלל חודש ימים, אידיין דחית להפזרה את הדיןן לרועדה המדיינית
ולא למליאה.

גולדברג שאל מה הסיכויים לביצועו מרגע
הבטחון. דרומה, שאין גטיה לכר ולזומח, שוגם הדרסים איזם מעובדיים בקד.
זו המגב הגדולי. הפתין יועבר לעזרה הכללית. יש להביח, שהבדיין יועבר
לזרועה המדיינית. בזאת היא מחפשנה הבודלית של ארונות הברית.

אין לנו עדרין מחלוקת על הצעות, כי חקו
חזרה - לחטין ולראות מה תהיה יוזמת היירובים.

בתוך זה יש חזעה קדירות. מרגען סגיון לכבוד
את מדינת הבטחון של מנתה להציגו את החזעת הקדירות שhortuna נסדק
מי - למברות גזיג של האורם, שיבלה את האפשרות לקרב את חזדים ולהכחיל
טבב של שלום או הסכם. מרגען סגיון מחר לביר-יודק, רשם לבדוק סיכורייה
של העזה זו. האטראקיונים מתנגדים לכל דין במדעת הבטחון. הם סבורים,
שאם לא יLOURה מיזרין של אותו גזיג עקרובות, לרבות פיגורי, הרי יוטל

5.9.1967

כל י' ר' הסובייטים רמן, בעוד סבאג'ת צור אפער להציג שפה גם גגד, פיש ליהם טעםם ווגטוקים רביים בגדי טרעט האטחון, והם צוועחו על כל כך עם מלטיין. אך גם אם יטמיין האטיקטים על הקדרים ולא יגיבו הצעה זו למראת החטחון, ברוי אין ספק, כי הדבר יגייע לעזרה. ואבי רוזה לוטר, שגם י' הסכם של חבריאן או י' למגרום מיטחו, הרוי ביכלפת למסורות ארתו. זאת לא דרושה חסכמה של הקדרים. יכלהם הקדרים פלא לדבר פסן ולא להחשב כלל, אך אפטרי למסורת. תביעתבו הדת, טאם בסופו של דבר יטמיה אדם בזח, הרוי אז بلا סמכויות מדיניות, אלא כדי לביר אפטדרות של הפשטה הקדרים. וית לבך מקדימים, גולדנברג מסכים לדעת זו, רק סואלע מה ייחיה אם יסכים חילוסים מהארבים לטיגר נציג סוף להציג פלום ללא פירודם הבסיסים?

איינז יודע מה גורל רפיין זה. אבוי ברוחה לחשוב ולצחש, שטיגטימוטס יהיה בקביעת אדם, הכהלה את האחדות הבינלאומית. גאנץ זה, דוטנד, כי העדרה לא התפזר סבלי לנצח לפחוות במבהה - במקורה זה גאנץ - שיבדר את אפטדרות החתקדרות. לפי שעה אין עדין הצעה בזא. אהצעה הייחודה היא זו הקדרית, טבחינה פביבית איתה פרגוט, אך אדרט, שהמצביר הכללי ימגה מיטחו ריבוא אתם במגע.

איילן זבלתי לאטם פהFFFF הצעה רק בזח,

הרוי חייתי מסכים.

בינתיהם אונז אורטדים סה שלג צריך להירוח לא צריך להירוח שטורך, לא צריך שיחיה איס, פיקבז מכניות ויהא סטודף מראש בכל מינז דוקטריניות.

זה לפוי שעה הגרעין הייחיד של פזילותות. רק אperfiri חשיה אונז של מרטין עם גולדנברג בזח אם אסדה המערה.

דבר אחד סאנז בזדקיה אורה, ולא הבגען

פראיין למסקונה בדבר סבידרתו של הרפיון, הרוא - אם לא בזאי להדרה את און הרפיון, שבוצאת מדיניות תציג לאו י' לבוקס בן הקדרים להפסיד את הססוך במנ'ם ישידר. יט סעיף פלא הורdeg דיז בין 5 העקרונות של ג' ודרון, להוא, כי האחדות העיקרית היא ג' - הקדרים. איינז סעלת אם גאנץ, כי החלטה בזאת תתקבל, אך אולני יט בה כדי להוות אחד המסתורים, ואולי היא יומת ברוח מסדר הפילוסופיה הלטינו-אטטיקנית.

העיקר, לפוי שעה, היידר תנורת ההסברה פלאן.

אלאה לאפער אורה היגין טהיה קיים בסוך יונז, קיים עכון ביתר שאמ לאו רפיית חרטום. יט אולני בזבז התפקידים ערבית וסובייטית, אך לפוי שעה זה לא הביא עמר טורמה. יאנן וביעוד חדרים יפתחו הלי רוחה, ואולי בעקבות מה שאפר בזרגיבה, ואולי גם מה שאופרים הסובייטים לפדרבים - יחתהא חידות יוחדר הדשות, אך בינתיים אונז או י' ביזון, שגביע מזעדי לחיוף עכון, ולכון דרומה סבלנות ודרומה החבדות קאחים העמדת ובחוץ לבלום יוזמות שליליות, ואונז אין סודות פגדי, הרוי פין האלטען בזח, אך בלי סמכויות להטיל פתרונות וחלבות.

פלידן לוטר, שגם יט גודם, איינז מוסטן,

טבחינה פוטריה, לכטוט פתרונות, הרוי או י' פוטר בראס הבורטיט, אחדי שהראה בריחת כה טבולה בשעת סבנה. וביזון סכך, פליין לדורות הידרות,

מחייבות וצדקה של גבוי הפקידו עכשו. הדעתם כאשר קראתי מחרה את דבר מרענן הפטון שחתנו ב-18 במאי עד ה-4 ביולי מקלט הדעת, הפחדנות, חוסר הימשע, הסירוב להתבטא חתמוות, ולו גם קלושה, גdag החסגר, אין ספק, שזה מלא תפוקה בעידודו של גאנדר ותרם חרומתו למלחמה זו. כל בן מעדערת מאריךתו של אודם להופיע פבשו כבעל פazon.

שחורה אך - מבורי סתום חירבי, או דבר קרוב במיוחד למכור טבוס בזאת.

אמרתי, שיחיה דין על ירושלים. לנו ידוע -
ואל מיאלובי כלא - שתאלטן משוכנע, וחווא הוודה, שאחדותה של ירושלים
חייבת הגיורבים ולא ביחסם לחזירה, ידוע לי, מה מה שהוא חרב
למה שהוא מלוד, לא ידוע לי מה אנטג' יסוד אוד-תאגד.

מדוע חקפו כל כך ודרשו כל חזון, פלא
חווא אנטג' יסוד את הדר'ח, אלא רק אוד-תאגד

לא ידונו מה יchia הדר'ח.

ג. הדר'ה

ג. מאיר

הוא התensus כי שחררתם. אין לנו שם זכורת
לפרנס את חרב. הוא התensus מהעורבה, שהחיה
חאזרחים הם מקיבלים ורגילים. אין לנו זכורת
לדבריהם. הוא יכול היה לשפטם עם הרבה ערבים ושבתו
ולטשע את החיפך מהם שחדשה ממשלה ישראל. רוב העربים אמרו דבר
אותו מחרך ההטבון המודיע שליהם. הרחיבו לו, סכוימים המתדרדר גם בגדי הרוסיים.
הוא אמר, שלא היה הרבה כנויות בזאת שליהם. היה כנראה כאשר דבר זה והגבינו
על דבריו הרבה גורן ועל הפגיה בקדמי המוסלמים. פה היה צעם כזה.

ה. חחוץ מ"א, אבן:

לעומת העמדה האmericנית בעבין הסכorder ולגביה
ונצאות המלחמה, הרי יש לחץ ביגלאומי רב בעבין הפליטים. ראסק בתב, אמר
בפה טאנן סאהדים משפטות ומאדו מאפדרים את פיבתם של כל בעלי הרטיביזם,
אך יובדה היא, שלא בינתן אפילו דשין אחד לפלייטים, לפלייטי המחזקה בגדהון,
ולפי דעתו, לא פחות חסרם לחתם לחזור לבתיהם. הוא הסתמך בכתבו על
הדר'ח המטפסלה מ-2 ביולי ובזה לא זורב על הגבלה, כי כל הרשות
לחזור - יחשדר. הוא אמר, אם גם בזון מזומנים, אך די חריף, פאם לא יייפת
דבר בעבין זה, הרי תיירוד טואה, הם - הפליטים - גרים באוהלים, וישראל
היא שטוראותם, שלא מלאה אחרי הדר'ח מ-2 ביולי, ראנ' היה קפה לאדרונות
הברית, על כל פצעים יותק קפה, למורך בישראל, כי זה יגרום לחתיפות
בדעת הקהל נאדרות הברית, דבר שיקשה על דzon המפללה לעשות עם יסוד אל יד
אותה בעבין אפרציז.

אדרכו הברית חוטיפה גימדק 70 אלף פלייטים
חיז' במחנות. אלה הפליטים ברובם לא קיבלו רשות לחזור, בכלל לא טפלון
בקשות של פלייטים. מחרך 70 אלף גראן 30 אלף בחשש, אמר יימצאו במחנות,
ואלאם תירדגים לחזור. כאשר כל מלחן החזרה אנטג' יסתתק, לא היה להם
דויתר סיבה לברוח, ראנ' יש לחץ.

גם אנטליה פבוח.

הברוך חופיע השגרון החולובי של כל מדיניות

בגלוופט ואמור אורתם דבריהם בדרכה ב-2 לירוגי התהוויה. מפוזר מפוזר סיובייה, כי אתם מקיימים התהוויה זו, נפיך בטעמם החומאי.

טוחיג מפלגת הליבראלים באבליה אף, כי

אם לא בעזה משהו, הרי בחורש גובנבר הם ייחילו לטוטן צזובים, וזה בעמוד בפצע שערורייה ביבלאוטה בדולח. בל נכון יותר מדי את הידים.

כאמור אבו אורטדים לראסקו מה ההבדל בין מהבנה פה לבני מחנה שם, הרי על כך הוא משיבם המבנה פה כבר קיים, ולא אוכל ללבת לקובגרט ולדרש עוד איזם פילירודים על מנת לבחיקם. מחדות חדשים. על ידי כך אקומו את הקובגרט.

אומך לורעיה זו, כי בעיה זו היא ביפוי

הטוקד. על אורייניט ממילא לא בשפע. החמור, דבר זה מכרסם בחזקת הדיניות.

אבל ערוםדים בפצע העדרה הבאה, ואידי מאין, שגדלו לנצח מפארה זו בלבד החלטה לגבי ישראל.

מה שחי בעצרת הקודמת הבר פדי טאמזים דיפלומטים ובאותו סיפלזמי ממדרגה דאנדרה, ואידי משתמש בתזדמנות זו כדי לברך על כך את שד החוץ. בכון ואין ספק, שאמריקה פזרה, ובאשר אמריקה אתגר יש גם סיכזיב, אך באפר בוחליוס מפלחה, הרי כל הארט טלבו בזופלה האשמה על שלא חלינה בפילודר מפקידן.

הלוואי נבורך לנצח מז העדרה הבאה כפי

שיאזר מהפצעה הקודמת, אך קשה לי להאמין, ועל כן יש לעשות פזורה בשדי מישוריים אחד - יש להכין את האבר כלאי פניט, סיתון ולא תהיה ההחלטה לטרותך, וvak על פי כן עלייך לעמוך איתה בחשיפותיו השבי - להכין את דעת האבוד הייחודי באירוע חרביה. מזעירנו ירדע אידי, כי הרדים דבאים באירועה הבדית סבוריים, כי החלטה המפלגה האמריקנית והחלטות סטלים ישראל זו אורתן ההחלטות. יש להסביר להם, אם יידירות ריש הזהירות, אולי לעתים טורבת החלטותיך מהחלטתו. המפלגה אמריקנית, לעליהם להבין מדרע. אשוב להכין את דעת הקהל באירוע חרביה, פרובדה היא, כי בפנות 1956 ניצלנו מסבקירות הרודת לדעת הקהל באירוע חרביה והדרות לטענות שמה פל הדרכן להטיל סנקציות על מדיניהם בה בטחה.

אידי פלען מודיע איבנו מצלמים די הוצרך

בחסברחן ובתפקידך את הפלודה, כי ירדן דודת חזקה מטה, שאין לה כל זכויות צליין. לפי דעתך דורך זה בימך של פלדה. שפטני גימוק זה מפי שר החוץ של ישראל ברדי האנגלי, כששאלנו מה בכלל זכותה של ירדן כל ירושלים זו? כן שמעתי זו ספין בראין שהופיע ב"דבל", אך לא ספוגי, שטפלחה ישראל אמר זאת בפה פלא. אם כיבוש בכח איבנו טלב, הרי גם איבר טוב כאשר מדובר בחומשיין, גם הוא כבש את ירושלים בכח.

אידי מבין מה הגבורות לקבלת תחת חזרתו אן

הרצפה עם 400 אלף הרוצחים ולגסות להשתחרר כל הזמן מן הגדה. ובמואם דודים להשתחרר מן הגדה, הרי קורם כל יש להפיכת, שאין זה טיר לירדן, דבר לראות בזה סתום ויתור מצדך. אין לחץ על החזרת שטחים. עיקר הلتז

זאת - ירושלים, לדודוקה כאן קיימן הבימוק החזק בירושה אין פה החזרה, כי זה פשוט לא שידך להם.

רבדתי על הסברה ועל תעמולה. יש בכך זה

גם בדברים כתובים, ש奧לי אין מרגישים בהם. למשל - ביום ו' הוועי"ע קול "ישראל" מפי דודיסטר, כי החלטת הפיקוח שבפללה ברגעות היהה - חיזור חזמת החפט. לי בדומה, לאין על כך עכשו עורדרין, כי ההחלטה העיקרית הינה שלא לחכיר במידת ישראל ולא חידוש חזמת החפט. זה אקסה היה ביום ו'.

בשביתת דיברו בבר אהרון, בשכת אמד "קול ישראל", כי המתודים נציגו את הקיאזדיים. אמי שלא איזה מתודיהם? חרי לא היה שם אלא שבייחס לישראל היה מתוודם.

ב' חוויכות בעין הפליטים הרא סרזר, פ' ז'

היום דובר רק על הפליטים משנת 1947. חיוום המטבח אחר. יש לנו היום דרדר פלייטים ממש לכל מדריבה עדביה אחרה, ואך על פי כן איזהם חברי מיעודה המטווצה על עזיבוי הפליטים. צריך להזול מה מפנה עצום. אין ספק, כי זו תקופה הבעה העיקרית של מדינת ישראל. צריך לאסף חומר ולדעת איך לסייע רמה לפערנו.

א' למיטר. זוסך על כל אפר שר החוץ, אם לזכור, כי פיטר שתוכנן לפחות גובל לשלוום. הראייל רכד החזין הטעדרין חיזוגסלבן אורתי ראת חזן אקסה כדי לקבל חתימתו. בחודשות לכך תהיינן של חבר פדרלינגט, כל בקתה זו השיברתי באמרי, טיבני יודע מה עשה סייר להנהגת השלום בין ישראל והערבים,

ג' פ"ס
האם ידרש לשר החוץ על החוצה של טודבון, כבמי' חברה המייצגת את הגפט, לייבוב חלק מן הפליטים בסידי? זו חוצה עם תבונת בלתי רגילה. האם נאר עס ברגע וחאם רצח המושלה בחוצה זו?

سؤال שדיח שליק שורה בהצעה בלתי פרדרמאלית של המושלה האטראקייה נפוזין ביאפרה. היה פגיעה טל ביגדריה המזרחית. הייחדי רוצח לדעת מחותה בעזין זה, רהיבתי מציע ליו"ר הרודעה להקדיש דירן לבושא זה. זה יכול להשמע הרבה פל עתיד אפריקה, ופה לישראל חזמות השובה.

ג' מאיר
הייחדי מבקש את שר החוץ להציג למסילה**לבדוק את יכולת פמידתנו מול אקסה האסמן, מ"הם ימורנו כמו דבובית".** קודם כל, אולי פלייבו לוטר, מרבים מהם הינו מבריטיים בזבאו שוקירדי. שבית, אם אין דין ראמק סוכן ללבה לקודגדס האפריקני ולבקש מילידים לבביה מחותה הדמים, חרי בדא' שעה ספהו בז'ין זה פדריכת ישראל. נז'ין שבדיע שאנו מוכנים לשלוח את המלים לפט, ובפזרתנו יבנו שם בלוקים, דבר טיחן הטעוקה ופברוחה לפלייטים. אמי רצחה שטפלה ישראל חיתוך פטורה לבניה חרטומניטריה. מトン מלט איזדו פביין של מילידים. גדריע ברבים, כי אנו מוכנים לפגש באגדה חרטומאניטרי הדה,

הישיבת הבאה ביום ו'.

ישיבה זו במלחה.

gio'ir ד. חכונה